

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2024

ב"ל 22-03-5505 הררי נ' המוסד לביטוח לאומי

לפני כבוד השופטת שרון שביט כפתורי

נציג ציבור (מעסיקים): מר יוחנן צנגן

התובע

יובל הררי

נגד

הנתבע

המוסד לביטוח לאומי

נוכחים:

ב"כ התובע עו"ד אריאל פרייברג

התובע בעצמו

ב"כ המשיבה עו"ד נועם בן-שלום

פרוטוקול

כב' הש' שביט כפתורי: השעה כעת 18:11 צהריים טובים לכולם, או בוקר טוב מאוחר קצת לכולם.

נציג ציבור כמו שאמרנו יוחנן צנגן יושב איתנו היום, נציג ציבור נוסף הוזמן

ולא הגיע, והוסכם לדון בהעדרו. התצהיר של אדוני לפניו?

מר הררי: כן.

כב' הש' שביט כפתורי: שמך המלא בבקשה אדוני לצורכי הפרוטוקול המוקלט.

מר הררי: מר הררי יובל.

כב' הש' שביט כפתורי: אני מזהירה את אדוני לומר אמת שאם לא כן יהיה זכאי לעונשים הקבועים

בחוק. אני רק אבקש מאדוני שאת הנייר שכתוב עליו אסור להחזיק, אתה

צריך את התצהיר שלך נקי בלי הערות וקשקושים.

מר הררי: כן.

כב' הש' שביט כפתורי: בא כוח הנתבע ישאל אותך שאלות, הכי חשוב להקשיב טוב לשאלות ולענות

בדיוק למה שנשאלת.

מר הררי: טוב כבודה. אין בעיה.

כב' הש' שביט כפתורי: תודה רבה. בבקשה חקירה.

ע.ת/1 מר יובל הררי, לאחר שהוזהר כחוק, משיב בחקירה נגדית לעורך הדין נועם בן-שלום:

עו"ד בן-שלום: בוקר טוב יובל.

העד, מר הררי: בוקר טוב.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2024

ב"ל 5505-03-22 הררי נ' המוסד לביטוח לאומי

- 1 ברשותך אני אשאל אותך מספר שאלות, החקירה תהיה מאוד קצרה 5 דקות
2 מקסימום. אני שואל אותך שאלות קצרות ותענה. לי תסכים איתי שזו לא
3 הפעם הראשונה שאתה, שזה לא התביעה הראשונה שלך בביטוח לאומי.
4 כן. יש, היה משהו. :העד, מר הררי
5 או-קיי מסכים. או-קיי, ברמה הכללית העבודה בתברואה, ברמה הכללית
6 היא, היא בין 2-4 שעות פחות או יותר או בין 3 ל-4 שעות, אתה יכול להסכים
7 איתי?
8 כן. :העד, מר הררי
9 בדיוק. אז תענה בכך כי, :עו"ד בן-שלום
10 כן. :העד, מר הררי
11 או-קיי. אתה זוכר בדיוק מה קרה לך באותו היום ב-01/01/2021 כי אני אגיד :עו"ד בן-שלום
12 לך למה, כי בתצהיר זה לא כל כך פורט, אז לכן אני אבקש שאתה תספר לי
13 מה קרה באותו היום.
14 האמת שכמובן שאני אשתדל לספר, אנחנו מדברים פה עכשיו על דיון :העד, מר הררי
15 שאנחנו בעניין הזה,
16 עבר הרבה זמן. :עו"ד בן-שלום
17 חלוף המון זמן. :העד, מר הררי
18 נכון. :עו"ד בן-שלום
19 לא חס ושלום קרעתי את האצבע או את הרגל שאנחנו, זה איזה אירוע ככה :העד, מר הררי
20 רציני, יש פרטים שבטח אני אזכור,
21 מה שאתה, :עו"ד בן-שלום
22 מקווה שהם יהיו מהותיים, :העד, מר הררי
23 (מדברים ביחד)
24 דברים שאני לא אזכור. :העד, מר הררי
25 (מדברים ביחד)
26 זה היה, זה היה באזור 8:00 בבוקר יום שישי, :העד, מר הררי
27 או-קיי. :עו"ד בן-שלום
28 סוף שנה. יום שישי אני זוכר כי זה היה שעה, רק בימי שישי היינו יוצאים :העד, מר הררי
29 בשעות האלה, בשעות מוקדמות, בדרך כלל השעה שלנו במשך השבוע היא
30 מ-9:00 והלאה, אז כשזה קרה ב-8:00 מן הסתם אני אזכור שזה יהיה
31 בשישי תוך כדי עבודה,
32 או-קיי. :עו"ד בן-שלום
33 באמצע המשמרת. :העד, מר הררי
34 או-קיי. :עו"ד בן-שלום

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2024

ב"ל 22-03-5505 הררי נ' המוסד לביטוח לאומי

- 1 העד, מר הררי: ניגשתי לפח, אני לא זוכר תכלס את הפרטים איך הפח פגע בי או זה, אבל
2 הייתה לי פגיעה מהפח ברגל, ברגל ימין באזור של האגודל, קיבלתי חבלה
3 חזקה,
4 כאב לך, עו"ד בן-שלום:
5 (מדברים ביחד)
6 העד, מר הררי: כאב לי מאוד.
7 עו"ד בן-שלום: או-קיי. באותו רגע שקיבלת את המכה אתה מתכוון.
8 העד, מר הררי: באותו רגע שקיבלתי את המכה התחילו לי כאבים, צליעה, כמובן שהתגברה
9 כי המשכתי לעבוד עוד שעה אחרי הפגיעה, לא עצרתי את העבודה,
10 וגם למחרת ומחרתיים, עו"ד בן-שלום:
11 המשכתי לעבוד. העד, מר הררי:
12 המשכתי לעבוד. עו"ד בן-שלום:
13 לא, זה היה יום שישי. העד, מר הררי:
14 בשבת? עו"ד פרייברג:
15 זה היה יום שישי. העד, מר הררי:
16 אה זה היה יום שישי. עו"ד בן-שלום:
17 אנחנו מדברים על יום שישי בבוקר, קיבלתי את המכה, המשמרת שלי העד, מר הררי:
18 הייתה אמורה להסתיים עוד שעת עבודה קדימה, המשכתי לעבוד למרות
19 שצלעתי בצורה קשה, כמובן בהדרגה אבל צלעתי בצורה קשה, הכאבים
20 התגברו,
21 כן, כשאני שואל, עו"ד בן-שלום:
22 בהתייחס לנושא של מכות בעבודה אצלי זה משהו בשגרה, העד, מר הררי:
23 אני שואל, אני מבין אותך. עו"ד בן-שלום:
24 אז כאילו לא התייחסתי לזה. העד, מר הררי:
25 זאת אומרת ש, אם אני מבין נכון אתה, אתה זוכר, אתה יכול לתאר לי את עו"ד בן-שלום:
26 מנגנון הפגיעה, ז"א איך, אתה זוכר לומר לי, ז"א איזה פח זה היה, איזה
27 סוג, איך, איך בדיוק קרה שהוא הגיע לרגל שלך.
28 אז אני בוא אני ככה אתן תמונת מצב או-קיי, אנחנו, התפקיד שלי בעבודה, העד, מר הררי:
29 כן. עו"ד בן-שלום:
30 זה להיות על משאית האשפה, אנחנו מושכים פחים מהמדרכה, פחים העד, מר הררי:
31 ירוקים, אתם כולם מכירים, לכל אחד יש פח כזה בבית, בוילות יש פחים
32 יותר קטנים, בבניינים יש פחים יותר גדולים,
33 כן. עו"ד בן-שלום:
34 אנחנו מדברים על פח שהוא ב, העד, מר הררי:
35 אתה זוכר, אתה אומר לי שאתה, אתה זוכר ספציפית או-קיי, תיתן לי רק עו"ד בן-שלום:
36 מה שאתה זוכר.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2024

ב"ל 5505-03-22 הררי נ' המוסד לביטוח לאומי

- 1 עו"ד פרייברג: גברתי, גברתי.
- 2 כב' הש' שביט כפתורי: אז לא ליד העד,
- 3 העד, מר הררי: אז אני,
- 4 כב' הש' שביט כפתורי: יש התנגדות,
- 5 עו"ד פרייברג: יש לי התנגדות.
- 6 כב' הש' שביט כפתורי: העד ייצא.
- 7 עו"ד בן-שלום: כן אז בבקשה. אני לא הבנתי כ"כ למה התנגדות,
- 8 כב' הש' שביט כפתורי: (לא ברור).
- 9 עו"ד פרייברג: אם תוכל לצאת לרגע,
- 10 העד, מר הררי: לצאת?
- 11 עו"ד פרייברג: לרגע.
- 12 כב' הש' שביט כפתורי: כן.
- 13 עו"ד פרייברג: גברתי,
- 14 כב' הש' שביט כפתורי: כן.
- 15 עו"ד פרייברג: התובע אמר מפורשות במענה לשאלת חברי אני לא זוכר איך הפח פגע בי,
- 16 אז אם הוא ישאל אותו עוד 4 פעמים אם הוא יכול לתאר איך הפח פגע בו
- 17 זה רק כדי להטעות ויכול להוביל,
- 18 כב' הש' שביט כפתורי: לא, זה לא, להפך, זה לא רק כדי להטעות,
- 19 עו"ד פרייברג: אבל הוא אמר הוא לא זוכר גברתי.
- 20 כב' הש' שביט כפתורי: אבל תראה,
- 21 עו"ד בן-שלום: יש לי שאלה, יש לי,
- 22 כב' הש' שביט כפתורי: זה קריטי,
- 23 עו"ד פרייברג: לא, אתה לא שואל אותי שאלות.
- 24 כב' הש' שביט כפתורי: לא, לא, תראה, אנחנו כרגע,
- 25 עו"ד בן-שלום: אני אשיב לך. איפה כתוב את מה שאתה אומר בחוק שאסור לשאול את זה
- 26 בחקירה נגדית?
- 27 כב' הש' שביט כפתורי: לא, אבל אין צורך אדוני. אני, אין צורך, חבל. אני, אני כרגע,
- 28 עו"ד פרייברג: אסור להטעות.
- 29 כב' הש' שביט כפתורי: אני רוצה לשמוע את התשובה של אדוני,
- 30 עו"ד בן-שלום: ובמה הטעיתי אותו?
- 31 כב' הש' שביט כפתורי: אבל אדוני אין צורך. כרגע אין כאן הטעיה. תראה, 1-מותר בחקירה כמו
- 32 שאומר חברך, לשאול כמה פעמים את אותה השאלה, אגב זה לא בכוונה
- 33 להטעות, זה כדי באמת לנסות להבין את האירוע, גם לנו זה חשוב.
- 34 עו"ד פרייברג: זה בטוח.
- 35 כב' הש' שביט כפתורי: עם כל הכבוד, עכשיו יגידו הרבה זמן, לפני הרבה זמן, הרבה זמן זה באופן
- 36 יחסי, יחסית עוד אפשר עם אירוע כזה, גם לנו זה חשוב לנסות להבין, גם

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2024

ב"ל 5505-03-22 הררי נ' המוסד לביטוח לאומי

- 1 לתובע זה חשוב לנסות להבין, אז גם אם הוא ישאל אותו עוד פעם נוספת
2 מבחינתי זה לא כדי להטעות אותו, פתאום כן יזכור או לא, לנסות לראות
3 אם באמת הוא זוכר את אותו אירוע, הרי יש לנו כאן פגיעה ברגל, הפנייה
4 לא הייתה מידית-מידית, יש כאן טענה,
5 אתה רוצה שאני אחזור מהשאלה ויהיה לך יותר קל?
6 כב' הש' שביט כפתורי: לא, אני לא,
7 עו"ד בן-שלום: אין לי בעיה.
8 עו"ד פרייברג: לא, לא.
9 כב' הש' שביט כפתורי: אני אומרת,
10 עו"ד בן-שלום: את רוצה, אני, אני חוזר בי
11 כב' הש' שביט כפתורי: אין בעיה לשאול גם כמה פעמים זה בסדר, אולי הוא בכל זאת זוכר.
12 עו"ד פרייברג: סליחה.
13 כב' הש' שביט כפתורי: אני לא,
14 עו"ד בן-שלום: אז אני אשאל אותו, אז אתה לא זוכר בדיוק, אין לי בעיה,
15 עו"ד פרייברג: אני מקבל גברתי.
16 כב' הש' שביט כפתורי: כן.
17 עו"ד פרייברג: או-קיי.
18 כב' הש' שביט כפתורי: אני מקבל ואני מתנצל.
19 בואו נכניס אותו. כן כדי לראות,
20 עו"ד בן-שלום: אתה יודע מה אם אתה חושב שזה, אני, השאלה אגב היא הייתה לטובתך
21 אבל אתה מתנגד אז בבקשה. אז להחזיר את העד.
22 כב' הש' שביט כפתורי: לא, בסדר. אתה תוכל לשאול אותו. בוא נחזיר אותו.
23 עו"ד בן-שלום: אז נחזיר את העד.
24 העד, מר הררי: חברי רוצה שאני אדבר מחוץ לפרוטוקול רגע, כדי לראות אם אולי אפשר
25 לקדם את העניין?
26 כב' הש' שביט כפתורי: לא דיברתם לפני?
27 עו"ד פרייברג: לא.
28 עו"ד בן-שלום: לא, אין לי מה, אנחנו באמצע חקירה נגדית, אני אבקש,
29 כב' הש' שביט כפתורי: בוא נשמע את החקירה ונדבר אחר-כך בסדר?
30 עו"ד פרייברג: קבלתי.
31 עו"ד בן-שלום: לא הבנתי את ההתנגדות, זה,
32 כב' הש' שביט כפתורי: לא, לא, בסדר. ולכן אני לא, לא נדרשת להשיב, אני,
33 עו"ד בן-שלום: טוב. אז אם אני מבין אתה לא, אם אני מבין אתה לא זוכר בדיוק את מנגנון
34 הפגיעה, כלומר איך, איך הפך פגע בך, בדיוק אתה לא זוכר את מנגנון
35 הפגיעה זה נכון מה שאני אומר?
36 העד, מר הררי: לא מדויק.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2024

ב"ל 5505-03-22 הררי נ' המוסד לביטוח לאומי

- 1 עו"ד בן-שלום : או-קיי.
- 2 העד, מר הררי : אני ארצה לתקן אותך.
- 3 עו"ד בן-שלום : או-קיי.
- 4 העד, מר הררי : שאנחנו מושכים את הפחים מהמדרכה לכיוון המשאית, משכתי את הפח, יש לנו מדרכה שאנחנו בעצם הפח יורד אלי, ברגע הזה הפח פגע בי, זאת אומרת שמשכתי אותו, זה היה מאוד כבד, משכתי אותו הוא יורד מהמדרכה לכיוון הכביש, הקצה התחתון שלו פגע לי בחלק העליון,
- 8 עו"ד בן-שלום : אז ז"א,
- 9 העד, מר הררי : של הרגל.
- 10 עו"ד בן-שלום : לפי מה שאתה מתאר,
- 11 העד, מר הררי : זה היה,
- 12 עו"ד בן-שלום : אז לפי מה שאתה מתאר עכשיו, או-קיי, אז אתה זוכר שהיה פח על המדרכה שאתה הורדת אותו והוא פגע לך ברגל.
- 14 העד, מר הררי : כן.
- 15 עו"ד בן-שלום : נכון?
- 16 העד, מר הררי : חד משמעית.
- 17 עו"ד בן-שלום : או-קיי.
- 18 כב' הש' שביט כפתורי : מישהו היה איתך?
- 19 עו"ד בן-שלום : רגע,
- 20 העד, מר הררי : כן.
- 21 עו"ד בן-שלום : כבודה,
- 22 כב' הש' שביט כפתורי : סליחה. תמשיך לחקור,
- 23 עו"ד פרייברג : רגע.
- 24 כב' הש' שביט כפתורי : סליחה אני הורסת חקירה.
- 25 עו"ד בן-שלום : דקה, עכשיו תראה, ז"א, עכשיו ככה, ז"א שאתה כרגע, ז"א אתה כרגע יש לך את התמונה בראש של אותו פח שנמצא במדרכה אתה יכול לדמיין את זה שיש, שיש את הפח של המדרכה שאתה מושך את זה אחורה וזה פוגע לך בחלק הקדמי של הרגל, נכון מה שאני אומר, אני מדייק במה שאני אומר?
- 29 העד, מר הררי : כן.
- 30 עו"ד בן-שלום : יפה. עכשיו אני רוצה לשאול אותך שאלה. מי עמד לידך באותו רגע, האם היה מישהו שעמד לידך באותו רגע?
- 32 העד, מר הררי : כן. היה לי, אנחנו עובדים בצוות של 2 מאחורה, יש את הנהג כמובן מקדימה,
- 34 עו"ד בן-שלום : כן.
- 35 העד, מר הררי : השותף שלי לעבודה היה לידי.
- 36 עו"ד בן-שלום : הבנתי. הוא היה לידך.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2024

ב"ל 22-03-5505 הררי נ' המוסד לביטוח לאומי

- 1 העד, מר הררי: כן.
- 2 עו"ד בן-שלום: והוא ראה את זה?
- 3 העד, מר הררי: הוא ראה את,
- 4 עו"ד בן-שלום: האם, האם אמרת לו באותו רגע?
- 5 העד, מר הררי: לא, אנחנו, תשמע זה קצת, אני, אני חייב להרחיב קצת כדי להסביר מה
- 6 קורה, אם אפשר ברשותך, כן?
- 7 עו"ד בן-שלום: אני,
- 8 עו"ד פרייברג: לא, אם אפשר לתת לו להשלים, אם אפשר.
- 9 כב' הש' שביט כפתורי: בוא נראה,
- 10 העד, מר הררי: אני חייב,
- 11 כב' הש' שביט כפתורי: הוא,
- 12 העד, מר הררי: להשלים, כי,
- 13 כב' הש' שביט כפתורי: זה לא להשלים, זה להרחיב, אני,
- 14 העד, מר הררי: לא להרחיב, להשלים. פשוט צריכים להבין, אני,
- 15 עו"ד בן-שלום: אני לא, אני רוצה להבין,
- 16 כב' הש' שביט כפתורי: עוד פעם, השאלה היא כזו,
- 17 עו"ד בן-שלום: אנחנו,
- 18 כב' הש' שביט כפתורי: מישהו היה איתך, הוא ראה את הפציעה?
- 19 העד, מר הררי: כן. רואים. ראה את הפגיעה, שמע אותי גם
- 20 עו"ד בן-שלום: מה הוא שמע אותך?
- 21 העד, מר הררי: שמע אותי אומר אך,
- 22 כב' הש' שביט כפתורי: או-קיי.
- 23 עו"ד בן-שלום: או-קיי.
- 24 העד, מר הררי: הרי אתה נפגע, עכשיו הכל דינמי אצלנו בעבודה זאת אומרת, אני, אני חייב
- 25 להגיד,
- 26 עו"ד בן-שלום: ז"א שאם עכשיו,
- 27 העד, מר הררי: אם אפשר,
- 28 עו"ד בן-שלום: דקה, דקה, אני רוצה, אנחנו בחקירה נגדית. בחקירה נגדית אני שואלת
- 29 שאלות ואתה משיב.
- 30 העד, מר הררי: הוא ראה,
- 31 עו"ד בן-שלום: דקה, דקה. ז"א שאם הוא עכשיו היה פה כרגע והייתי שואל אותו את
- 32 השאלה הזאת, האם ביום כך וכך אתה ראתה את התאונה, הוא היה עונה לי
- 33 כן?
- 34 העד, מר הררי: אני מניח שכן.
- 35 עו"ד בן-שלום: או-קיי אני ממשיך מיד, תראה, אני גם, אני אראה לך תכף, מיד משהו אבל
- 36 תקשיב לשאלתי במדויק או-קיי, אני לא אומר שלא היו דברים מעולם

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2024

ב"ל 22-03-5505 הררי נ' המוסד לביטוח לאומי

- 1 באותו היום, תקשיב למה ש, אני לא אומר שלא היו דברים מעולם באותו
2 היום ואני סבור שכן משהו קרה, אבל לפני כן יש לי שאלה שמקדימה, אתה
3 כרגע תיארתי בפני בית הדין שהיה פח על המדרכה שאתה משכת אותו אליך,
4 שהוא פגע לך בחלק הקדמי של הרגל, השאלה ש, לפני שאני אשאל את
5 השאלה הבאה היא למה המנגנון שעכשיו אתה מתאר לא מופיע בתצהיר,
6 תענה לי בבקשה.
7 העד, מר הררי: למה הוא לא מופיע בתצהיר?
8 עו"ד בן-שלום: הוא לא מופיע.
9 כב' הש' שביט כפתורי: התצהיר לא מפורט.
10 עו"ד בן-שלום: הוא לא מופיע ושאלתי היא למה?
11 העד, מר הררי: אני,
12 עו"ד בן-שלום: איך, איך זה שאפילו בתצהיר לא זכרת לתאר את המנגנון שמה שעכשיו
13 אתה לראשונה בתיק מדווח על-כך שאתה משכת מהמדרכה,
14 העד, מר הררי: אני,
15 עו"ד בן-שלום: כן,
16 העד, מר הררי: עוד פעם,
17 עו"ד בן-שלום: ויש, כן.
18 העד, מר הררי: תשמע, אני רוצה אני חייב להגיד אבל,
19 עו"ד בן-שלום: רגע, רק תענה לי.
20 העד, מר הררי: שפח פוגע בי, מאז התאונה,
21 עו"ד בן-שלום: כן.
22 העד, מר הררי: המון פחים חזרו לפגוע בי, אנחנו נפגעים בצורה,
23 עו"ד בן-שלום: אבל זה לא עונה לי על,
24 העד, מר הררי: יומיומית.
25 עו"ד בן-שלום: יובל זה לא עונה לי על השאלה.
26 העד, מר הררי: כאילו,
27 כב' הש' שביט כפתורי: אז למה, אבל השאלה כאן היא,
28 העד, מר הררי: אני כשנפגעת, שנפגעת,
29 כב' הש' שביט כפתורי: כן, אבל השאלה היא, אבל השאלה היא לא כזאת. באים ואומרים הגשת
30 תביעה בגין הפגיעה אז למרות שנפגע, הפח פוגע בנו זה,
31 העד, מר הררי: עובדתית הייתי, הייתי ב,
32 כב' הש' שביט כפתורי: היה, היה בזה משהו נחמד כי זה נתן חיים לפח, אבל אתה אומר אני, אנחנו
33 מקבלים מכות בעבודה שלנו, זה לא, זה עבודה פיזית זה לא עבודה פשוטה,
34 הפחים כבדים ובסופו של דבר אנחנו מקבלים, אבל המכה הזאת כן
35 התפתחה לכדי פציעה שבעקבותיה בסופו של דבר אדוני הגיש את התביעה
36 הזאת.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2024

ב"ל 5505-03-22 הררי נ' המוסד לביטוח לאומי

- 1 העד, מר הררי: נכון.
- 2 כב' הש' שביט כפתורי: והשאלה היא כרגע למה מה שמספר לנו עכשיו אדוני לגבי מה היה במועד
- 3 הפציעה ואיך אדוני נפצע ברגל, לא מפורט בתצהיר כמו שכרגע אנחנו
- 4 ביקשנו, שאלנו מספר פעמים ובסוף אדוני אמר אני מניח שכך,
- 5 העד, מר הררי: אני,
- 6 כב' הש' שביט כפתורי: הייתה הפגיעה,
- 7 העד, מר הררי: לא יודע, כי,
- 8 כב' הש' שביט כפתורי: למה זה לא מפורט בתצהיר שלך?
- 9 העד, מר הררי: כי לא התייחסתי לזה למרות שצלעתי.
- 10 עו"ד בן-שלום: הבנתי. בוא נמשיך לשאלה הבאה.
- 11 העד, מר הררי: לאורך כל העבודה,
- 12 עו"ד בן-שלום: זאת התשובה,
- 13 העד, מר הררי: רק,
- 14 עו"ד בן-שלום: או-קיי, אני ממשיך.
- 15 העד, מר הררי: אחרי צהרים לא יכולתי, הרגל התנפחה לי, הלכתי לקבל טיפול, אני לא,
- 16 עו"ד בן-שלום: יובל אנחנו תכף מסיימים. אנחנו מיד מסיימים, אני לא, בסדר, תקשיב
- 17 לשאלתי, אני לא אומר, אני לא אומר לך שלא היו דברים מעולם, אני סבור
- 18 שכן משהו קרה ואני אגיד לך מה קרה, עכשיו אולי אני טועה אולי אני צודק
- 19 אתה תגיד. השאלה שלי היא כזאת, האם יכול להיות שבמהלך העבודה,
- 20 בזמן העבודה, חשת במהלך העבודה, תוך כדי הליכה או תוך כדי משיכת פח
- 21 או לא יודע מה, חשת התקף של כאבים חזקים ברגל או למשל שהתנפחה לך
- 22 משום מקום הרגל, ויש, ושלאור אופי עבודתך אתה מניח שמדובר במכה, אני
- 23 יכול לחזור על השאלה אם היא לא ברורה. אתה הבנת את השאלה קודם
- 24 כל?
- 25 העד, מר הררי: הבנתי אותה לגמרי.
- 26 עו"ד בן-שלום: או-קיי. מה אתה אומר על התזה שלי?
- 27 העד, מר הררי: באופן חד משמעי חטפתי מכה.
- 28 עו"ד בן-שלום: אז אתה אומר שהתזה שלי אתה שולל אותה, היא לא נכונה.
- 29 העד, מר הררי: אני קיבלתי מכה בעבודה.
- 30 עו"ד בן-שלום: ואתה זוכר ספציפית את,
- 31 העד, מר הררי: שסמוך לפגיעה, תיכף אחרי הפגיעה,
- 32 עו"ד בן-שלום: כן.
- 33 העד, מר הררי: התחלתי להרגיש את הכאבים. לא, הרי, הרי,
- 34 עו"ד בן-שלום: האם יכול להיות,
- 35 העד, מר הררי: עבדתי, עבדתי שעה קודם, לא היה לי שום.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2024

ב"ל 5505-03-22 הררי נ' המוסד לביטוח לאומי

- 1 יובל אני מבין את התשובה, אתה רואה אנחנו מתקשרים, אנחנו נותנים אחד
2 לשני לדבר אבל חשוב,
3 לא יכול להיות.
4 ז"א שאתה, שמה שאני אומר, שהתזה שאני אומר שאתה, ז"א שאתה עבדת
5 חשת התקף כאבים ואתה מניח שקיבלת מכה, אין, מה שאני אומר הוא לא
6 נכון, זה מה שאתה אומר, אני רוצה שאנחנו מתקשרים,
7 אני לא מדמיין, קבלתי מכה ברור,
8 באותו, מה?
9 קבלתי מכה מהפח.
10 הבנתי.
11 הפח גרם לי לכאב שיתגבר,
12 ואת זה אתה זוכר חד משמעית.
13 ברור.
14 ואם היה, ואם היה, ואם עכשיו היה פה, ואם עכשיו היה פה אותו עובד, ואם
15 עכשיו היה פה אותו עובד שעמד לידך הוא היה אומר לי בוודאי, אני עמדתי
16 ליד יובל, הוא קיבל מכה, אני ראיתי אותו מקבל מכה מהפח שהוא מוריד
17 אותו מהמדרכה לרגל וגם שמעתי אותו אומר איי, נכון?
18 נכון.
19 מה שאני אומר זה נכון?
20 נכון.
21 אז תקשיב, אז אני אגיד לך שאני לא סתם הצגתי בפניך תזה, אני מיד אראה
22 לך על מה התזה שלי בנויה. 4 שעות לאחר האירוע, 4 שעות, ז"א בשעה 13:00
23 בצהריים אתה מגיע לרופאה, ואתה צירפת את זה,
24 למיון.
25 ל, בתאריך 01/01/2021 אמרנו שהאירוע היה בשעה 08:00 בבוקר ובשעה
26 13:03 כותבת ככה: "בתלונה העיקרית היום בבוקר נפיחות באצבע, ללא
27 חבלה או חבלה שלא הרגיש בה, וכאב חזק שהקרין לרגל", אני הופך דף,
28 דקה, שים לב על מה מחזק את מה ש, אני הופך, אני עובר הלמה ל, לאותו
29 היום בשעה 17:27 כתוב: "נפיחות ברגל ימין, באגודל ימין, שם לב לכאבים
30 ביום קבלתו, עובד בפינוי אשפה ויכול להיות שקיבל מכה", מכאן אני מבין,
31 מכאן אני מבין, עכשיו זה פה, תראה אתה מקודם העדת משהו שהיום אנחנו
32 נמצאים, או-קיי בתאריך פברואר 2024, אני מדבר איתך לא על פברואר
33 2024 שאתה, שאתה מציג גרסה שלא הצגת אפילו בתצהיר, אני מדבר איתך
34 על גרסה שהייתה 4 שעות לאחר האירוע, כשאתה מגיע לרופאה, והיא
35 שואלת אותך, הרי אתה מגיע עם רגל נפוחה, אתה מגיע רגל נפוחה, אתה
36 מגיע עם כאבים בוודאי, אתה לא סתם הגעת לרופאה בשעה הזאת, ואתה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2024

ב"ל 5505-03-22 הררי נ' המוסד לביטוח לאומי

- 1 אומר לה, והיא, והיא שאלה אותך מה קרה לך, אז אתה אומר, אז אתה,
2 ממך שאתה אומר לה חשתי במהלך העבודה כאבים אני לא יודע בדיוק
3 ממך, יכול להיות שקיבלתי מכה. זה מה שאני מבין, עכשיו אני, לכן אני שוב
4 פעם שואל אותך יובל, האם יכול להיות שבאותו היום או-קיי, שבאותו היום
5 מה שקרה לך במהלך העבודה תוך כדי פינוי פחים, באמת בזמן העבודה כמו
6 שאתה אומר חשתי כאבים חזקים או-קיי, ואתה לא בדיוק יודע אם זה פגיעה
7 בפח או משהו אחר, אתה, אבל אתה כן יודע שאתה חשתי כאבים, האם מה
8 שאני אומר נכון אחרי המסמכים שהצגתי בפניך?
9 אני עדיין אומר, אני קיבלתי מכה בעבודה ואם יורשה לי להסביר את
10 ההתפתחויות.
11 או-קיי, אתה הסברת. אני אשאל אותך אחרת. איך עכשיו, אתה נמצא כאן
12 מעיד בפני כבוד השופטת ואתה אומר לה כבודה אני החזקתי את הפח
13 ומשכתי אותו אחורה והוא פגע לי באגודל ואני זוכר את זה ואני ממש יודע,
14 אבל 4 שעות לאחר מכן שאתה מגיע לרופאה לטיפול רפואי והיא שואלת
15 אותך מה קרה, 4 שעות לאחר מכן אתה לא יודע להגיד את זה ואתה אומר,
16 ואתה אומר, ואני מאמין לך, אתה אומר אני הרגשתי כאבים תוך כדי עבודה,
17 אני לא יודע בדיוק ממך זה קרה, אולי זה פח, אולי זה לא פח, אני לא יודע,
18 והשאלה שלי למה הפער הזה?
19 אני לא זוכר איך ניסחת את הדברים,
20 רגע, עכשיו,
21 אני זוכר שהגעתי הביתה בציפייה שהשישי-שבת בעצם יעזור לי לנוח
22 מהמכה. הכאבים יישכחו, יום ראשון אני אחזור לעבוד באופן טבעי כי עוד
23 פעם מכות וחבלות זה משהו שאנחנו רגילים אליו, אנחנו לא רצים לרופא על
24 כל מכה שאנחנו חוטפים, ובצהרים אני אפילו זוכר את השעה בגלל שהרגל
25 התנפחה מאוד וכאבה לי מאוד נאלצתי להגשת למיון, לא הייתי אצל רופאה,
26 הלכתי למיון אני חושב, זה היה ביום שישי לא היה לי גם מענה, (לא ברור),
27 אני חושב שהרופאים בעצמם קבעו שיש לי, שכן קיבלתי מכה, איך ניסחתי
28 את זה, יכול להיות שניסחתי את זה לא טוב,
29 כב' הש' שביט כפתורי: אני אקריא לאדוני שוב כי אני לא יודעת אם המסמכים,
30 אז אני לא יודע, אני לא,
31 כב' הש' שביט כפתורי: זה מה שמטריד כאן, תראה, כי אין גרסה ברורה לגבי האירוע שקרה בעבודה
32 ולכן עולה להם שאלה אם זה קרה בעבודה או קרה בדרך אחרת. ואני אגיד
33 ככה התלונה העיקרית שנרשמה מפיו של אדוני, בדרך כלל הרופאים לא
34 יודעים הרי מה היה, הם כותבים, כשמגיע מתלונן למיון הם כותבים מה
35 שהוא מספר להם, כתוב כך, וזה מה-01/01,
36 מאותו יום 4 שעות אחרי האירוע. עו"ד בן-שלום:

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2024

ב"ל 5505-03-22 הררי נ' המוסד לביטוח לאומי

- 1 כב' הש' שביט כפתורי: "מחלה נוכחית היום בבוקר נפיחות באצבע ללא חבלה או חבלה שלא הרגיש
2 בה וכאב חזק שהקרין לברך והרגל באזור הכרית גם כואב", ז"א זה לא כף
3 הרגל אפילו, אלא זה כאב חזק שהקרין לברך והרגל באזור הכרית.
4 עו"ד בן-שלום: השאלה שלי אליך,
5 כב' הש' שביט כפתורי: עכשיו, כתוב אבל יש כאן ממצאים לחבלה.
6 העד, מר הררי: הכל התנפח לי שם.
7 כב' הש' שביט כפתורי: אצבע, רגל הגדול נפוח, רגל ימין כתוב לי, אני מניחה שזה רגל ימין עם אודם
8 מקומי קל ונפיחות באזור האצבע קשה להזיז את האצבע.
9 עו"ד בן-שלום: השאלה שלי אליך היא כזאת, קודם כל, קודם כל האם (לא ברור) על מה
10 שכתוב במסמך מה ש, מה ש, האם מה שכבוד השופטת הקריאה לך
11 מהמסמך אתה אכן אמרת את זה?
12 העד, מר הררי: שוב פעם אני אומר, ברור שמה שכתוב זה מה שאמרתי, יכול להיות שבגלל
13 שאנחנו לא ממש מתייחסים לנושא של מכות בעבודה יכול להיות שהניסוח
14 הזה הוא באופן טבעי למה שאנחנו חשים,
15 עו"ד בן-שלום: טוב.
16 העד, מר הררי: כי עוד פעם, אני לא יודע איך התנסחתי ואני מתנצל אם לא התנסחתי בצורה
17 חד משמעית,
18 כב' הש' שביט כפתורי: אין בעיה, השאלה היא באמת,
19 העד, מר הררי: זה לא, זה עדיין לא משנה את העובדה שכן קיבלתי מכה.
20 כב' הש' שביט כפתורי: אם אתה כן זוכר או לא, עוד פעם, מכה, מכה מהמדרכה, מכה כי החלקת
21 בדרך,
22 העד, מר הררי: לא מהמדרכה, אני גם, אני יכול גם להראות דוגמה.
23 כב' הש' שביט כפתורי: ואת זה אני אומרת כי אין אינדיקציה שזה היה מפח, כתוב לא זוכר בכלל
24 שקיבלתם מכה, זה מה שהטריד כאן, שאתה לא זוכר את המכה עצמה, אתה
25 (לא ברור),
26 העד, מר הררי: הבנתי, הבנתי את ה, כבודה
27 כב' הש' שביט כפתורי: זה גם כתוב בסיכום, שוב יכולת שהם חוזרים על הדברים, לדעתי כאן זה
28 כבר חזרה של דברים שנאמרו למעלה, עובד בפינוי אשפה ויכול להיות
29 שקיבל מכה,
30 עו"ד בן-שלום: אני סיימתי.
31 כב' הש' שביט כפתורי: שגם ב, גם בסיכום בסופו של יום כתוב או זה או זה, או פשוט חבלה.
32 בתאריך מאוחר יותר באמת יש אינדיקציה לטענה לחבלה בכף הרגל,
33 עו"ד בן-שלום: כן.
34 כב' הש' שביט כפתורי: וזה כבר בשביעי לדעתי,
35 עו"ד בן-שלום: כן. נכון, נכון, כבודה מדייקת, כי אז (לא ברור) תעודה רפואית.
36 כב' הש' שביט כפתורי: זהו, לא זכרתי.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2024

ב"ל 5505-03-22 הררי נ' המוסד לביטוח לאומי

- 1 עו"ד בן-שלום: טוב אני סיימתי. אני סיימתי את החקירה. עכשיו אתה רוצה חוזרת חברי?
2 עו"ד פרייברג: אין לי שאלות.
3 עו"ד בן-שלום: אז, או-קיי, אני אומר לכבודה,
4 כב' הש' שביט כפתורי: אז נעצור לרגע שנדבר פתוח.
5 (הפסקה בהקלטה)
6 כב' הש' שביט כפתורי: קיימים בתיק לאור כך שבתעודה הראשונה במיון לא קיימת גרסה באשר
7 לפגיעה לעבודה והצבענו גם על הקביעות של המיון כמו גם התעודות
8 הרפואיות והקשיים שקיים בתיק כדי לנסות לקדם הסכמות בתיק ניסינו
9 לראות אם אנחנו יכולים לסייע בידי התובע לחזק את אותה גרסה וזאת
10 למרות התנגדות הנתבע לכך שהדיון הוכחות הזה לא יסתיים היום והתובע
11 יוכל להמציא עד, את עד שהיה איתו במועד הפגיעה וזאת על מנת שנוכל
12 לקבל גרסה ברורה באשר לפגיעה בעבודה. נכון לעכשיו קיים קושי בתיק
13 לאור כך שהקביעה גם במיון מתייחסת לא רק לחבלה, כן או לא, אלא גם
14 למצב רפואי אחר. מאחר שהנתבע לא מסכים ובא כוח התובע אומר לנו כעת
15 שאין לו עוד עד להביא לנו, אין מנוס אלא מלסכם את התיק, במסגרת
16 סיכומי יטען התובע את אותן טענות אשר הוא טוען בפנינו כי אין אנחנו לא
17 מכריעים בפשרה, אין לנו סמכות להכריע בפשרה ולכן בית הדין לא יכול
18 לתת לבא כוח התובע לטעון לפשרה כי זה לא שלנו, יטען ויטען אינני יכול
19 לכפות עליהם פשרה, ניסינו לשכנע אותם לקבל כלים לטובתו של התובע על
20 מנת שגרסה ברורה תהיה לצורך העברת התיק למומחה רפואי עם גרסה
21 ביום כך וכך קרה כך וכך, העד קיבל מכה מכאן, המכה הייתה כך או אחרת,
22 לכך אין לנו חיזוק על-פי דיני הראיות לא מספיקה לנו עדות אחת, אני צריכה
23 לחיזוק מסוים ולכן למרות שהנתבע לא מסכים לא לסיים את הדיון היום
24 קיווינו שאולי יש עד, אותו אדם שהיה איתו כדי כן לגבות את הגרסה
25 ששמענו היום לראשונה, או לפחות מה-07/01 שזו הייתה מכה, היום שמענו
26 גרסה ספציפית יותר איך זה קרה, לטובתו של התובע. עכשיו אדוני אומר
27 שאין עד, לא יגיע עד לטובתו של התובע לאותו יום, אדוני לא יכול להביא
28 את אותו עובד שעבד איתו?
29 מר הררי: אני יכול להסביר?
30 כב' הש' שביט כפתורי: כן. לא, לא, הסבר לא, לא פותר אותך מלהביא העד?
31 מר הררי: שנייה, אני רוצה להסביר,
32 כב' הש' שביט כפתורי: לא אני חייבת,
33 מר הררי: למה לא,
34 כב' הש' שביט כפתורי: אין,
35 מר הררי: אם אפשר.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2024

ב"ל 5505-03-22 הררי נ' המוסד לביטוח לאומי

- 1 כב' הש' שביט כפתורי: בעיה, אבל אני רוצה להסביר לאדוני שמשפטית אין פסק דין שאומר בגלל
2 שקיבלתי הסבר, לא אדוני לא צריך להתחבר, הוא לא מעיד, ישב. אתה
3 תסביר את זה באמצעות בא כוח, אנחנו סיימנו עדויות.
4 מר הררי: אני יכול להגיד כמה מילים?
5 כב' הש' שביט כפתורי: לא, אסור אדוני. יש הוראות דין בישראל איך מנהלים דיון משפטי ואסור
6 לאדוני כרגע. אדוני יעיד ואנחנו לא בדיון פתוח, זה לא כמו שרואים
7 בטלוויזיה. עכשיו בסופו של יום גם יש הסבר הכי נכון והכי טוב למה אין
8 עד, זה לא פותר את הבעיה, דיני הראיות לא אומרים אם יש הסבר מניח את
9 הדעת למה אין חיזוק אז מותר שלא יהיה חיזוק, אני מאמינה לאדוני שהעד
10 נבצר ממנו להגיע בסיבות הכי צודקות שבעולם, אתה יכולים להסביר
11 לפרוטוקול אם אתם רוצים, זה לא יעזור לנו,
12 מר הררי: זה ויתור שלי,
13 כב' הש' שביט כפתורי: עוד פעם זה לא יפתור,
14 מר הררי: גם אם אני אפסיד בתיק כבודה, אני מוותר על זה,
15 כב' הש' שביט כפתורי: זה לא יפתור את הבעיה. אין מה לעשות.
16 מר הררי: אני מסוכסך עם האדם ולכן זה ממש לא מעניין. אני לא מנהל פה תיק רצח,
17 כב' הש' שביט כפתורי: אבל אדוני,
18 מר הררי: ובטח לא תביעה של מיליונים,
19 כב' הש' שביט כפתורי: מסבירה לאדוני, אני לא בשיח פתוח אדוני, בבקשה. אנחנו בית משפט פה.
20 עו"ד פרייברג: אני יכול, אני יכול להציע לך כבודה לדבר עם חברי?
21 כב' הש' שביט כפתורי: ולכן כרגע זה לא משנה מה הסיבה. כן, מה אדוני רוצה להגיד?
22 עו"ד פרייברג: אני שואל האם בית הדין הנכבד ירצה לאפשר לי לדבר עם חברי מחוץ
23 לכותלי החדר הנכבד?
24 כב' הש' שביט כפתורי: אנחנו תמיד מאפשרים לדבר, אין שום בעיה.
25 עו"ד פרייברג: אני מבקש.
26 כב' הש' שביט כפתורי: בבקשה. אם יש הסכמה מצד חברך,
27 עו"ד פרייברג: אם חברי מסכים,
28 כב' הש' שביט כפתורי: הפסקה 5 דקות.
29 (הפסקה בהקלטה)
30 כב' הש' שביט כפתורי: השעה כעת 15:12 הנתבע יסכם בקצרה בעל-פה, התובע יקבל זכות לסכם
31 בכתב. לנתבע תהיה הזכות להשלים ככל שימצא לנכון, מטבע הדברים
32 תרצה לסכם אחרי שהפרוטוקול יפורסם, כן, אז עם פרסום הפרוטוקול
33 אנחנו ניתן החלטת פתקית לעניין הסיכומים תודה. כן בבקשה אדוני.
34 עו"ד בן-שלום: טוב, אני אסכם ככה, לטענת התובע ביום ה-01/01, איפה התצהיר שלי, ביום
35 ה-01/01/2021 הוא קיבל מכה במהלך עבודתו שגרמה לליקוי הנטען בכף
36 הרגל. התובע הגיש תצהיר לתיק, אשר, תצהיר כללי לתיק שלא מפרט את

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2024

ב"ל 5505-03-22 הררי נ' המוסד לביטוח לאומי

מנגנון הפגיעה. מנגנון הפגיעה בחוק נפגעי עבודה ובטח כשמדובר באירוע
תאונתי הוא הבסיס הראשוני, כלומר נחזור למושכלות היסוד על-פי סעיף
79 לחוק הביטוח הלאומי יש לו 4 רכיבים כאשר הרכיב הראשון הוא תאונה,
הרכיב השני הוא נזק, ויש לנו קשר סיבתי כפול משפטי ורפואי. אני לא טוען
כי לא היו דברים מעולם, אני, אני מאמין שבאותו יום היה התובע במצוקה
רפואית והראייה שגם באותו יום אז הוא פנה לרופא, אני, הסיכומים שלי
מתבססים בדבר אחד, במישור תאונה ומה היא תאונה, תאונה על-פי
הפסיקה הדבר הוא נקבע בקשת הפסיקה זה התחיל דווקא בהקשר לגב אבל
זה, אבל זה נכון לכל יתר האיברים, שאירוע הקשור לעבודה והחורג
מהתנועות שאינן קשורה לעבודה, לפיכך בית הדין במהלך השנים, בית הדין
(לא ברור) גם, בתי הדין האזוריים וגם בתי הדין לעבודה כאשר לצורך
הדוגמה נהג מונית הוא יצא מהרכב ואיכשהו דרך ויתרומם וקיבל נקע
בקרסול או, או ליקוי אחר בקרסול ובית הדין הארצי לעבודה לא, קבע שלא
היה גורם חיצוני כלומר שאותו תובע הוא לא מעד, שלא היה מכשול, שלא
הייתה מדרגה שהיא קיצונית, גם לצורך הדוגמה אני, אני אפנה את כבוד
בית הדין ל-3 פסקי דין, פסק דין מהעת האחרונה שניתן ב-14/08/2022
בעניינו של יצחק עובדיה 6017-07-21 שבו עובד הוא ירד במדרגות וחש
כאבים ברגל ונקבע שאין המדובר, שזה לא עונה על ההגדרה של תאונה.
בעניין אני מפנה לדאנס, ל-עב"ל דן סקוירסקי. עב"ל 11-04-36470 באותה
רוח, וכן עב"ל 15-08-37540 בעניין מישל ביטון. עכשיו אני רוצה לדייק,
עכשיו אחרי שדיברתי תיאוריה, אני מבקש לדייק את הטענה שלי, אין ספק
ואין מחלוקת שאם ב-01/01/2021 משך התובע אליו את הפח והפח פגע ברגל
וגרם לכאבים בוודאי שהוא ענה על מנגנון הפגיעה ולכן ואם זה הדבר הזה
הוא נכון אז כל מה שטענתי עד עכשיו הוא לא רלוונטי, אלא מה, אלא מה
אני, על פי פסיקת בית הדין הארצי לעבודה יש לתת משקל בכורה לטיפול
הראשוני שניתן לאנמנזה רפואית הראשונית ומה ההיגיון של הדברים
ההיגיון, ההיגיון היא שכאשר אדם מגיע לרופא בטח שהוא מגיע באותו
היום, שואל אותו הרופא מה קרה לך, ההיגיון אומר שאותו אדם הוא רוצה
לקבל טיפול נאות ובשביל לקבל טיפול נאות לא מעניין אותו שום דבר אחר
מלבד קבלת טיפול נאות, וזאת באמצעות הגרסה שהוא מוסר לרופא, ו-4
שעות לאחר מכן, בשעה 08:00 הוא חש כאבים אני לא חולק על-כך, בשעה
13:00 הוא מתייצב אצל הרופא והוא לא יודע מה קרה, הוא אומר, הוא
אומר יכול להיות שזה היה פח, עכשיו, היום אני מבין אחרי שאני קורא את
התצהיר ואני חוקר, אני גם מבין גם למה הוא אמר את זה כי בעבודה שלהם
מדובר בסוג עבודה שבאמת הם מקבלים מידי פעם מכות, אבל הוא עצמו,
ז"א היום הוא העיד בפעם הראשונה דרך אגב, שהיום הוא מסר את הגרסה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2024

ב"ל 5505-03-22 הררי נ' המוסד לביטוח לאומי

למנגנון הפגיעה, אין גרסה למנגנון פגיעה בתצהיר, אפילו, אפילו לא כתוב
שזה, לא כתוב אפילו בצורה מפורשת שזה מפח, אני יודע על פח כי יש לנו
אנמנזות אחרות מאוחרות יותר, אבל שהם לא מאותו היום או-קיי, היום
אנחנו שמענו לראשונה את המשיכה המכה שקיבל וכמובן שאפילו בתצהיר,
עד תומך אין, אין לנו, ז"א אז מה נשארנו, אז נשארנו למעשה עם, עם מנגנון
פגיעה שאם הוא נכון אז כל הפסיקה שהצגתי לא רלוונטית כן, כי זה גורם
חיצוני, הפח הוא גורם חיצוני, אבל אם זה נכון אז בוודאי שמגיע לו לעבור
למומחה, אלא מה, אלא מה איפה הקושי שלי, הקושי הראשון שלי למה אני
מקבל את מנגנון הפגיעה לראשונה על דוכן העדים, אפילו בתצהיר, ולעיתים
עולה טענה שאדם הוא לא מיוצג אבל אז הוא לא יודע, אבל, אבל כאן בוודאי
זה הגשת תצהיר, אדם מיוצג, הוא אומר, כאן הוא מעיד ואומר אני קיבלתי
מכה, משכתי, היה עד לידי וגם אמרתי איי, את זה הוא אומר לראשונה
בשנת, בפברואר 24, אני ציפיתי לראות את זה באותו יום הפגיעה כי הוא
הגיע לרופאה והרופאה שואלת אותו מה קרה לך, אז בוודאי שהוא צריך
לבוא ולהגיד, ההיגיון שלי אומר שבוודאי שהוא צריך להגיד אני משכתי את
הפח וקיבלתי מכה חזקה כל-כך שאני צעקתי איי, אבל ביום הפגיעה אין את
הדבר הזה, הוא אפילו לא יודע לומר לרופא אם מדובר באירוע תאונתי, לכן.
או-קיי, אני כן, אני כן טוען שבאותו יום הוא חש כאבים על זה אני לא חולק
ואפילו בזמן העבודה, העניין שלי הוא מנגנון הפגיעה, ז"א אין מנגנון וגם,
ולכן גם אין לי את היכולת למנות מומחה ואני גם אסביר את ההיגיון גם
למה, כי מה אני אגיד למומחה, אני אגיד לו בוא, בוא העובדה היא לפי
האנמנזה שכתוב בה, שכתוב בה עובד לפינוי אשפה ויכול להיות שקיבל
מכה, המומחה יגיד לי הוא קיבל מכה או לא קיבל מכה, זאת הנקודה, ולכן
בצער רב אני נאלץ שלא להסכים עם כל הכאב שבדבר.
כב' הש' שביט כפתורי: תודה לאדוני. ככה, אני גם אקריא מה כתבתי בפרוטוקול הידני למרות
שהפרוטוקול הקובע זה הפרוטוקול כמובן המוקלט. הדיון מוקלט,
הפרוטוקול הקובע הוא המוקלט.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2024

ב"ל 5505-03-22 הררי נ' המוסד לביטוח לאומי

החלטה

הנתבע סיכם בעל-פה התובע יסכם בכתב בתוך 30 ממועד פרסום פרוטוקול הדיון. בפרסום פרוטוקול הדיון תינתן החלטה פתקית לנתבעת תהיה הזכות להשלים במידת הצורך.

ניתנה והודעה היום ו' אדר א' תשפ"ד, 15/02/2024 במעמד הנוכחים.

מר יוחנן צנגון,
נציג מעסיקים

שרון שביט כפתורי,
שופטת

כב' הש' שביט כפתורי: בסדר, תודה רבה-רבה לכם. הרבה בהצלחה.

-ההקלטה הסתיימה-

הערה: תמלול הדיון מיום 15.2.2024, הועבר לנט ביום 20.3.2024.

הוקלד על ידי אגם - יקירה צריקר